

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De confessore qui nummum projecit in terga confitentis, & poenitere
nolentis, cap. 35

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

prodest aliquem peccata confiteri, retenta voluntate peccandi?

CAPVT XXXIII.

CÆSARIVS.

MODICVM prodest, quia Deus non projicit iniquitatem, nisi homo prius malam proiciat voluntatem: qua proiecta, sequitur quod dicit propheta Michas: Deponet omnes iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Iubemur enim per Prophetam Ezechielē, longē projicere iniquitates nostras, non iuxta nos ponere, sicut illi faciunt, qui ante pascha peccata sua per confessionem, vt eis videtur, deponūt, & mox post octauam resumunt: Longē, inquit, projicite iniquitates vestras. APOLLONIVS: Estne melius sic confiteri quam omnino tacere? CÆSARIVS: Melius, id est, vtilius est cū voluntate iterū peccandi confiteri, quā tacere. APOLLONIVS: Quare? CÆSARIVS: Quia peccator in confessione à confessore per pœnam, quæ peccato debetur, terretur, admonetur, & instruitur; & fit nonnunquam, vt tam verbis quā exemplis, ab illo edoctus, ad se reuertatur, & de sua peruersa voluntate cōteratur. Quod si confessor iustus est, & pro confitente orat, Deus aliquādo illum pro meritis eius illuminat. Vides quātus sit fructus in cōfessione? APOLLONIVS: Video & gaudeo, atque de his exempla requiro. CÆSARIVS: Quod quis à confessore territus, peccandi voluntatem deserat, exemplum hoc te doceat.

CAPVT XXXV.

QUIDAM veniens ad cōfessionem, cuidam sacerdoti discreto confessus est illi peccata quædam criminalia: admonitus ab eo, vt peccata confessa desereret, deserta desereret, & de reliquo emendatius viueret, respondit: Confiteri possum, sed peccata dimittere non possum. Sacerdos hoc audito, pœnitentiam illi iniungere recusauit. Oblatus est ei ab illo nūmus, quem quidem sacerdos recepit, sed in recedē-
 Per confessariū prudentē pœnitentes interdum conuertit. Añ. 8.

K 2

quam

quam de facto sui confessoris territus, in crastino redijt, & confessionem iteravit, penitentiam condignam suscepit & egit. Vides nunc quantum valeat prudentia confessoris? Si imprudens confitens tali modo non fuisset territus, fortassis nec esset iustificatus. Audi & aliud exemplum, quantum confitentibus prodest consilium bonum.

CAPVT XXXVI.

IN monasterio sancti Panthaleonis in Colonia Abbas quidam fuit, fratrem habens eiusdem civitatis concivem, quem carnaliter diligens, saepe pecuniam monasterij illi occulte largiebatur, quam propriae substantiae admiscens, & in ea negotias, quocumque perrexit, semper cum damno redijt, factaque est ei, licet non adverteret, monasterij pecunia, tanquam ignis, & substantia propria quasi stipula. Et cum esset in mercationibus satis gnarus, atque circumspicior ceteris suis sodalibus, illorum prosperitatem suumque dispendium mirari non sufficiebat. Compassus eius infelicitati Abbas, cum semper ei daret, & ille non proficeret, imò semper minus haberet, tandem ad paupertatem devenit. Cui Abbas, quid est frater quod agis? quare tam viriliter consumis substantiam tuam ad confusionem tuam atque meam? Respondit ille: Valde parca viuo, mercatum meum diligentissime custodio, & quid sit quod circa me agitur penitus ignoro. Tandem in se reversus venit ad sacerdotem, ei omnia circa se gesta aperiens per confessionem. Cui dixit sacerdos: Vtere consilijs meis, & cito dives eris; pecunia fratris tui furtum est, & ipsa substantiam tuam deuoravit; de cetero nihil recipias ab eo, & de modico, quod adhuc superest, negociare, videbisque manum Domini super te bonam; quicquid autem lucratus fueris, medietatem fratri tuo reddes, de reliquo tu viues, & hoc tam diu facias, donec omnem pecuniam monasterij tibi datam illi restituas. Mira clementia Dei, obediens homo confessoris sui consilio, in breui adeo ditatus est, ut & ipse abundaret, & fratri recepta restitueret. Cui cum Abbas diceret: Vnde tibi iste diuitiarum frater?